

14.02-0 64

Caux imponerte meg! Caux imponerte

Sier domprost Th. Grahl-Nielsen, som er kommet tilbake etter et kortere opphold i Moralsk Opprustnings høyborg.

Den som reiser til Caux — Moralsk Opprustnings sentrum i Sveits — må la alt håp fare om en tror det er mulig å vende hjem upåvirket. Tusenvis av kvinner og menn fra alle verdens kanter er kommet til Caux, noen etter å ha solgt alt de eide — andre for å få tilfredsstillt litt av sin nysgjerrighet i denne Moralsk Opprustnings høyborg. Men hvilke forutsetninger en enn reiser med, en kommer hjem igjen påvirket! Det har vi vel kanskje visst før, og vi blir ikke mindre overbevist etter en samtale med domprost Th. Grahl-Nielsen, som nettopp er kommet tilbake etter et kortere opphold i Caux.

— Det hele virket imponerende! sier domprosten med ettertrykk. Det gjaldt både selve stedet og selve arbeidet slik det var lagt an. Den ytre rammen var det som først slo en nykomling. Bevegelsen holder til i et av Europas største hoteller, et tidligere slott bygget i sin tid som feriested for russiske storfyrster.

Det andre som kanskje var like imponerende var den tonen som

hersket mellom alle de forskjellige menneskene som var der. En traff kvinner og menn fra nær sagt alle verdens kanter, og noe slikt som raseproblem eksisterte overhodet ikke. Der var heller ikke noen klasseforskjell — tyske prinser sto sammen med engelske gruvearbeidere

(Forts. s. 9).

(Forts. fra side 1)

på like fot. I det hele tatt en atmosfære som er utenkelig alle andre steder i verden. Alle var som ett i Kristus.

— Hva var grunnen til at De dro til Caux?

— Interessen var blitt vakt gjennom det jeg hadde lest og hørt, og jeg fulgte det hele på avstand — inntil altså Interessen og nysgjerrigheten ble for stor.

— Hva gikk så budskapet i Caux ut på?

— Den ideologi jeg møtte i Caux var ganske enkel, lettfattelig og revolusjonerende. Den gikk i all enkelhet ut på at Gud ikke er sluttet med å tale til menneskene. Han gjør det i dag, på samme måte som i Bibelens egen tid. Men for å kunne oppfatte Guds tale må vi være stille. Og da er det best å være stille om morgenen før dagens larm får forvirre oss.

Men forutsetningen for at Gud skal tale til oss er at vi er villige til å utføre det Gud pålegger oss. Så vil mange sikkert innvende at det jo aldeles ikke er sikkert at det vi »hører« virkelig er Guds røst. Og det er heller ikke sikkert. Derfor må vi prøve disse tankene på de fire absolutter og spørre oss selv om vi er absolutt ærlig, absolutt uegennyttig, absolutt kjærlig og absolutt ren. En kan derfor si at hele bevegelsen går ut på at det det gjelder om idag er å få menneskene til å leve et liv i samsvar med Guds vilje slik vi møter den hos Jesus Kristus.

— Men mange vil vel innvende at dette ikke er noe annet enn en ny form for gjerningskristendom?

— For en utenforstående kan det selvsagt se ut som om hele bevegelsen er en ny morallære og bare gjerningskristendom, og det kan ikke nektes for at det er dem som mener at Gud må være tilfreds med alle gjerningene. Men mange av bevegelsens ledere arbeider intenst for å vekke menneskenes svnderskjen-

nelse nettopp ved å stille dem overfor de fire absolutter, og jeg har selv sett at mange på denne måten virkelig opplever betydningen av Jesu soningsdød på Golgata, fordi de ser Ham som synderens eneste håp.

Men så tror jeg det er riktig å føye til at vi også her hjemme har behov for en kristendom som har med gode gjerninger som noe vesentlig. Både i forkynnelsen og ikke minst i det personlige kristenliv har helliggjørelsen vært meget forsømt — og i det stykket har vi mye å lære gjennom Moralsk Opprustning.

— Men M.R.A. har jo også tilhengere blant f. eks. muhamedanere og buddhister. Blir også disse stillet overfor et klart kristent budskap?

— Jeg har selv stillet akkurat det samme spørsmålet, og de første dagene i Caux var det et problem

for meg. Der var jo både kvinner og menn som representerte muhamedanismen og buddhismen, og jeg hadde selv gleden av å samtale med noen buddhistmunker som var kommet den lange veien. Det er i hvert fall ikke tvil om at de som kommer til Caux, hvilken religion de representerer, er klar over at det er en kristen bevegelse og et kristent budskap de er kommet i kontakt med. Men etter som dagene gikk forsvant dette problemet — uten at jeg fant en helt ut tilfredsstillende løsning. For meg ble problemet av helt personlig karakter, jeg ble personlig engasjert — og for meg ble hovedspørsmålet dette: Er du villig til å ta konsekvensen av at Gud taler til oss også i dag? Det er klart at det ikke ville bety noe for vår by eller vårt land om vi greide å løse disse teoretiske problemer. Men det ville bety kolossalt mye om landets prester og kristne ledere personlig ville gå inn for i alle forhold å leve i samsvar med Guds vilje! sier domprost Grahl-Nielsen til slutt.

foto.

Utklipp av:

13/10-51
Dagen, Bergen